28/10/2021

Η εορτή της Αγίας Σκέπης και η εθνική εορτή της 28ης Οκτωβρίου στη Βέροια (Φωτό-Βίντεο)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη, 28η Οκτωβρίου το πρωί, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου Πολιούχου Βεροίας με την ευκαιρία της εορτής της Αγίας Σκέπης και της εθνικής επετείου της 28ης Οκτωβρίου.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας ο Αρχιερατικός **Επίτροπος Περιχώρων Βεροίας και Προϊστάμενος του Ιερού Προσκυνηματικού Ναού του Αγίου Αντωνίου**, **Αρχιμ. Σωσίπατρος Πιτούλιας, ανέγνωσε την Ποιμαντορική Εγκύκλιο της εθνικής επετείου της 28ης Οκτωβρίου.**

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε επίσημη Δοξολογία με την παρουσία των τοπικών, πολιτικών και στρατιωτικών αρχών και η εκφώνηση του πανηγυρικού της ημέρας από τον κ. Κωνσταντίνο Γιοβανόπουλο, δικηγόρο του Πρωτοδικείου Βέροιας.

Ακολούθησε **τρισάγιο και κατάθεση στεφάνων στο ηρώο της πόλεως**, ενώ η καθιερωμένη στρατιωτική και μαθητική παρέλαση δεν πραγματοποιήθηκε εξαιτίας

των ειδικών υγειονομικών μέτρων.

Διαβάστε την Ποιμαντορική Εγκύκλιο για την Εθνική Εορτή της 28ης Οκτωβρίου ή ακούστε τον ίδιον να την εκφωνεί στο βίντεο, που ακολουθεί:

Ἀρ. Πρωτ.: 617

Βέροια, 26 Ὀκτωβρίου 2021

† ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ἐλέῳ Θεοῦ Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης

τῆς Ἱερᾶς καὶ Ἀποστολικῆς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας

ΠΡΟΣ

τὸν ἱερὸν κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸν

τῆς καθ’ ἡμᾶς θεοσώστου Ἐπαρχίας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Οὗτοι ἐν ἅρμασι καί οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δέ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα».

Ἡ ἀλήθεια τοῦ στίχου τοῦ ψαλμωδοῦ Δαβίδ ἐπιβεβαιώ-νεται ἀπό τή μεγάλη ἐθνική ἐπέτειο, τήν ὁποία ἑορτάζουμε καί τιμοῦμε σήμερα, ἀπό τό ἔπος τοῦ 1940, ἀπό τή γενναία ἀντίσταση τῶν Ἑλλήνων ἀπέναντι στήν Ἰταλία καί τούς συμμάχους της.

Τί καί ἄν πίστευσαν πώς μία μικρή χώρα σάν τήν Ἑλλάδα, μιά χώρα πού δέν εἶχε ἀκόμη οὔτε κἄν τήν ἔκταση πού ἔχει σήμερα, καθώς τά Δωδεκάννησα βρισκόταν ὑπό ἰταλική κατοχή· μιά χώρα πού μόλις πρίν ἀπό 18 χρόνια εἶχε ἀντιμετωπίσει τό μεγάλο πλῆγμα τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς καί δέν εἶχε προλάβει νά ὁλοκληρώσει τήν ἔνταξη τῶν προσφύγων, πού εἶχαν φθάσει κατά χιλιάδες στήν καθημαγμένη ἀπό τούς πολέμους πατρίδα, θά ἦταν ἕνας εὔκολος στόχος;

Ἡ ἐκτίμησή τους ἀποδείχθηκε λανθασμένη. Γιατί ἡ Ἑλλάδα μπορεῖ νά ἦταν καί νά εἶναι μία μικρή χώρα, ἔχει ὅμως ἀνθρώπους μέ δύναμη ψυχῆς. Ἔχει τέκνα πού μπροστά στόν κίνδυνο τῆς πατρίδος δέν ὑπολογίζουν τόν ἑαυτό τους, δέν δειλιάζουν ἀπό τήν ὑπεροπλία τῶν ἐχθρῶν, ἀλλά μέ πίστη στόν Θεό καί μέ ἐμπιστοσύνη στήν Ὑπέρμαχο Στρατηγό τοῦ Γένους μας, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τολμοῦν νά σταθοῦν ὄρθιοι ἀπέναντι σέ κάθε «ὑβριστήν καί ὑπερήφανον, ἐπί πάντα ὑψηλόν καί μετέωρον»· τολμοῦν νά πολεμήσουν καί νά θυσιασθοῦν, ἄν χρειασθεῖ, γιά νά ὑπερασπισθοῦν καί τήν τελευταία σπιθαμή τῆς πατρώας γῆς, ἔστω καί ἄν πρέπει νά χύσουν καί τήν τελευταία ρανίδα τοῦ αἵματός τους.

Αὐτό ἔκαναν καί οἱ πατέρες μας τό 1940. Χωρίς νά ὑπολογίσουν τή συντριπτική διαφορά τους ἀπό τούς ἀντιπάλους τους, ξεσηκώθηκαν μέ ἐνθουσιασμό γιά νά πολεμήσουν γιά τήν Ἑλλάδα. Ἡ ἀπόφασή τους δέν ἦταν ἐπιπόλαιη, δέν ἔκρυβε ἄγνοια κινδύνου, δέν στηριζόταν σέ λανθασμένη ἐκτίμηση τῶν δυνατοτήτων τους. Ὄχι. Στηριζόταν στήν πίστη τους στόν Θεό τῶν πατέρων τους, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πάντοτε ὁ ὑπερασπιστής τους, γιατί ποτέ οἱ Ἕλληνες δέν πολέμησαν γιά κάτι ἄδικο, ποτέ δέν πολέμησαν ἐπιθετικά.

Ἡ ἀπόφαση τῶν πατέρων μας στηριζόταν στήν ἐμπιστοσύνη τους στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἡ ὁποία ὑπῆρξε ἀνέκαθεν ἡ σκέπη τοῦ Ἑλληνισμοῦ σέ ὅλες τίς δύσκολες στιγμές τῆς ἱστορίας του· ἦταν Ἐκείνη πού ἔκανε πάντοτε τό θαῦμα της καί ἔσωζε τούς Ἕλληνες ἀπό ὅσους ἐπιβουλευόταν τήν ἀκεραιότητα τῆς πατρίδος τους.

«Οὗτοι ἐν ἅρμασι καί οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δέ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα».

Μέ αὐτή τήν πίστη στή δύναμη τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἀνώτερη ἀπό κάθε ἀνθρώπινη δύναμη, πολέμησαν οἱ πατέρες μας τό 1940, κάτω ἀπό σκληρές καί ἀντίξοες συνθῆκες, στά βουνά τῆς Πίνδου. Μέ τήν ἴδια πίστη καί τήν ἴδια ἐμπιστοσύνη στόν Θεό καί στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο συμμετεῖχαν στόν πόλεμο καί οἱ γυναῖκες, πού ἀνέλαβαν τήν ὑποστήριξη τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὄχι μόνο στά μετόπισθεν ἀλλά καί ἐπάνω στά χιονισμένα βουνά τῆς Πίνδου, ὅπου μετέφεραν καθημερινά τρόφιμα καί πολεμοφόδια στούς μαχητές τῆς πρώτης γραμμῆς. Δύναμή τους ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ. Προστασία τους ἡ Σκέπη τῆς Παναγίας, πού τούς κάλυπτε μέ τό μαφόριό της καί τούς ἔσωζε ἀπό τίς σφαῖρες τῶν Ἰταλῶν.

Αὐτή ἡ πίστη στή δύναμη τοῦ Θεοῦ καί στή Σκέπη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τήν ὁποία ἐν εὐγνωμοσύνῃ πολλῇ ἑορτάζουμε καί τιμοῦμε σήμερα, ἡμέρα τῆς ἐθνικῆς

μας ἑορτῆς, ἡμέρα τιμῆς τοῦ ἔπους τοῦ 1940, δόξασε τόν Ἑλληνισμό καί ἔκανε ὅλη τήν ὑφήλιο νά ὑποκλίνεται μέ σεβασμό στόν ἄθλο πού ἐπέτυχαν: νά ἀνακόψουν τήν προέλαση τῶν Ἰταλῶν καί νά ἀλλάξουν τήν ἐξέλιξη τοῦ πολέμου καί τή ροή τῆς ἱστορίας.

Γι᾽ αὐτό καί τιμοῦμε σήμερα τούς ἡρωικούς προγόνους μας, πού πολέμησαν καί θυσιάσθηκαν γιά τήν πατρίδα καί τήν ἐλευθερία, καί ἔγραψαν μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ τοῦ Γένους μας ἄλλη μιά χρυσῆ σελίδα ἱστορίας.

Τούς τιμοῦμε ὅμως ἰδιαιτέρως φέτος, πού ἑορτάζουμε τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν ἔναρξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, γιατί μέ τόν ἀγώνα τους ἐπαναβεβαίωσαν ὅτι ἡ πίστη στόν Θεό καί ἡ ἐμπιστοσύνη στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο χαρίζει πάντοτε τή νίκη καί τόν θρίαμβο.

Τούς τιμοῦμε, γιατί μέ τή θυσία καί τή νίκη τους ὄχι μόνο μᾶς κάνουν ὑπερήφανους ὡς Ἔθνος, ἀλλά καί μᾶς διδάσκουν ὅτι, ἄν ἔχουμε τή δική τους πίστη στόν Θεό καί ἄν ἐπικαλούμεθα τή βοήθεια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, δέν ἔχουμε νά φοβηθοῦμε κανέναν ἀπό ὅσους καί σήμερα ἀπειλοῦν καί ἐπιβουλεύονται τά συμφέροντα καί τήν ἐδαφική ἀκεραιότητα τῆς πατρίδος μας. Διότι ἰσχύει καί σήμερα καί πάντοτε ὁ προφητικός λόγος τοῦ ψαλμωδοῦ Δαβίδ: «Οὗτοι ἐν ἅρμασι καί οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δέ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα».

Μετ᾽ εὐχῶν ἐν Κυρίῳ

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας Παντελεήμων